

i den store Bredning, og da med dette kan forsyne Lemvig med Fisk, naar dette ikke kan komme andre Steder fra, thi i Nærheden uden for, kan der ikke findes med Pulsvaad, formedelst de store med Sand og Steen belagte Grunde, Rønnerne kaldet.

Dette er Aarsagen, hvorfor vi formene, at benævnte ydre Blig indtil Winkel Odde formenes at bør være frit Vand.

Skjøndt der kan gives mange flere Grunde for Pulsvaadfiskeriets Udvidelse, finde vi os ikke foranlediget dertil, idet vi haabe, at der blandt de ærede Rigsdagsmænd vil findes Nogle, som have, om ikke practiff, saa dog local Kundskab til Pulsvaadfiskeriet, og vi holde os ganske overbeviste om, at af 20 fornuftige Mænd, som fuldkommen kjende Pulsvaadfiskeriet, skal vel ikke findes 2, som skal sige at vores Forslag paa Udvidelsen af Tiden og Stederne er for stor, og i Tillid dertil overlades det til høie Vedkommendes Afgjørelse.

Nibe den 3die September 1855.

Erbødigt

B. Madsen. P. Koustrup.

„Fremlagt i Fiskericommissionen for Limfjorden af 1855, i September 1855.

W. Petersen.“

Commissionens øvrige Medlemmer kunne ikke ved de af Minoriteten ansførte Grunde finde sig foranledigede til at fravige deres tidligere yttrede Meninger.

Alt hvad vi her have anført angaaende Pulsvaad, formenes at kunne komme til Anvendelse ogsaa med Hensyn til de saakaldte Bøtz eller Karvaadde, som vi have befrevet foran Pag. 7 og 8, hvilke Vaad i alt Væsentligt havde samme Egenskaber, som Pulsvaadene og navnlig den, at ogsaa ved deres Brug drages Vaaden til Vaaddet, saa at de ikke slæbes paa Bunden, og saaledes af denne Grund ikke kunne være Fiskeyngelen til Skade, idet de ikke beskadige Bærterne, hvorpaa Fiskene antages at sætte sin Leeg; vel kunne be-

meldte Karvaadde bruges paa en mere grundet Vand, end de egentlige Pulsvaadde, men netop hvor der er stærk Vegetation i Fjordbunden antages de ubrugelige, da Bærterne i saa Fald, ligesom sammentrille Armene naar disse trækkes sammen.

B. § 14 i Forordningen af 1750 forbyder aldeles alle andre Aalevaad end Pulsvaad, og nærværende Commission formener, at det bør have sit Forblivende ved denne Bestemmelse, kun med den foransførte Modification betræffende Bøtz eller Karvaadde.

De saaledes forbudte Vaad kunne nemlig saavidt vides henføres til to Slags, nemlig dem, der bruges fra Vaade, som ligge for et Anker, og saaledes, som foransført, drage Vaad, den til Vaaden (almindelig kaldte Snorvaadde), og dem, som drages paa Land og saaledes maa være allerfarligst for Legen, der jo netop antages meest at lægges i Grøden paa det mere grundede Vand, hvilke Landdragnings-Aalevaad almindelig kaldes Kratz eller Sandsvaad.

De omforklarede Vaad blive endnu mere farlige derved, at de i forholdsvis kort Tid kunne overføre en temmelig betydelig Strækning.

Naar vi saaledes ifølge det Foransførte ere komne til det Resultat, at Puls- og Bøtzvaad, skjøndt man ikke tør betegne dem for aldeles uskyldige, dog ikke nu bør forbydes, medens dette derimod bør være Tilfældet med alle andre Aalevaad, saa vil det af alt Foransførte sees, at dette Resultat hidrører fra, deels at Pulsvaadene ere fortiden lovtilladte, og deels, at medens der ingen Wisshed havees for at Pulsdragene ere absolut skadelige, og medens det er vist at Pulsvaadene og Bøtzvaadene ikke ifølge deres Brugsmaade synderligt kunne beskadige Bunden, fordi Vaaden trækkes til Vaadden, — og disse Vaadde desuden bruges paa dybere Vand, hvor ingen synderlig Grøde er, hvilket dog mere gjælde om Pulsvaadden end om Bøtzvaadden, — maa derimod alle andre hidtil bekendte Aalevaad slæbes paa Bunden og saaledes nødvendigvis ødelægge al den Leeg der antræffes af dem.